

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 7. oktoober 2016
(OR. en)

11625/16

Institutsioonidevaheline
dokument:
2012/0179 (COD)

PECHE 292
CODEC 1139

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil ja kalapüügisätteid Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002
--------	---

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2016/...,**

...,

**millega kehtestatakse
süvamere kalavarude püügi eritingimused Kirde-Atlandil
ja kalapüügisätteid Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes
ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 2347/2002**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 133, 9.5.2013, lk 41.

² Euroopa Parlamendi 10. detsembri 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta¹ nõutakse, et püügitegevus oleks keskkonna seisukohast pikaajaliselt jätkusuutlik ning kalavarusid majandatakse viisil, mis on kooskõlas majandusliku, sotsiaalse ja tööhõivealase kasu saavutamise ja toiduvarude kättesaadavuse toetamise eesmärkidega. Ühise kalanduspoliitikaga tuleks rakendada kalavarude majandamise suhtes nii ettevaatusprintsipi kui ka ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, et viia kalapüügiga mere ökosüsteemile avaldatav negatiivne mõju miinimumini, ning püüda tagada, et kalapüügitegevuse puhul välditaks merekeskkonna seisundi halvenemist. Seoses sellega on eriti olulised ka nimetatud määruse artikli 2 lõige 2 ning artiklid 7, 20 ja 22.
- (2) Liit on võtnud eesmärgiks rakendada ÜRO Peaassamblee poolt vastu võetud resolutsioone, eelkõige resolutsioone 61/105 ja 64/72, millega kutsutakse liikmesriike ja piirkondlikke kalandusorganisatsioone üles tagama ohualdiste süvamereökosüsteemide kaitse põhjapüügivahendite mõju eest ning süvamere kalavarude säästev kasutamine.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (3) Komisjon hindas nõukogu määrust (EÜ) nr 2347/2002¹ ning leidis eelkõige, et asjaomane laevastik oli liiga suur, et puudusid suunised kontrolli kohta määratud sadamates ja proovivõtukavade kohta ning et püügikoormuse tasemest teatamise kvaliteet oli liikmesriigiti liiga erinev. Lisaks jõuti komisjoni hindamise käigus järeldusele, et 2002. aastast kohaldataval püügivõimsuse ülempiiril, milleks on kõigi selliste laevade püügivõimsus, mis püüdsid ükskõik millisel aastal ajavahemikul 1998–2000 üle 10 tonni mis tahes süvamereliikide segu, puudus arvestatav positiivne mõju. Püügivõimsuse ülempiiri korda tuleks seega ajakohastada osana kõnealuses määruses tuvastatud puudujääkide kõrvaldamise parandusmeetmetest.
- (4) Selleks et säilitada süvamerepüügi võimsuse vähendatud maht ning saada põhjalikumat teavet süvamerepüügi ja selle mõju kohta merekeskkonnale, peaks süvamereliikide püügiks olema kalapüügiluba. Kõikidele kalapüügiloa taotlustele tuleks lisada kavandatava püügipiirkonna üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) ja Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) alapiirkondade, rajoonide ja alarajoonide puhul, samuti andmed püügivahendite liigi, kavandatava sügavusvahemiku, püügi kavandatud sageduse ja kestuse ning asjaomaste süvamereliikide nimetuste kohta.

¹ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 2347/2002, millega kehtestatakse süvamere kalavarude püügi suhtes kohaldatavad konkreetsed juurdepääsunõuded ja nendega seotud tingimused (EÜT L 351 28.12.2002, lk 6).

Kalapüügilubade süsteem peaks aitama piirata ka süvamereliikide püügiks sobivate laevade püügivõimsust. Pidades silmas majandamismeetmete keskendamist süvamerepüügil kõige olulisemale laevastikuosale, tuleks kalapüügilube välja anda vastavalt sellele, kas need on mõeldud sihtpüügiks või kaaspüügiks. Määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestatud lossimiskohustuse kohaldamine ei tohiks siiski võtta tavapärase püügitegevuse jätkamise võimalust väikestes kogustes süvamereliike püüdvatelt laevadelt, millelt praegu ei nõuta süvamerepüügiluba.

- (5) Kalapüügiloo omanik, kellel on õigus püüda süvamereliike, peaks tegema koostööd ja aitama kaasa teaduslikule uurimistööle, mis parandab süvamere kalavarude ja ökosüsteemide seisukorra hindamist ja uurimist.
- (6) Selleks et veelgi parandada merekeskkonna kaitset, on asjakohane lubada sihtpüüki vaid piirkondades, kus võrdlusperioodil 2009–2011 on toimunud süvamerepüük. Uurimusliku kalapüügi eesmärgil süvamereliike püüdvatel laevadel peaks olema lubatud kalastada olemasolevast kalastuspiirkonnast kaugemal, tingimusel et vastavalt Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) suunistele läbi viidud mõjuhindamise kohaselt ei too kalastuspiirkonna laiendamine kaasa märkimisväärset negatiivse mõju riski ohualdistele mereökosüsteemidele.

- (7) Süvamereliikide püük põhjatraaliga on erinevate kasutatavate püügivahendite seast ohualdistele mereökosüsteemidele kõige ohtlikum ning toob kaasa kõige suurema süvamereliikide soovimatu püügi. Selleks et viia sellise süvamerepüügiga mereökosüsteemile avaldatav negatiivne mõju miinimumini, tuleks piirata põhjatraaliga püüki teatava sügavusega vetes ning kohaldada põhjapüügivahendiga toimuva püügi suhtes ohualdiste mereökosüsteemide kaitse erinõudeid. Põhjapüügivahendite kasutamist tuleks lisaks hinnata pärast ... [neli aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva]. Lisaks on nõukogu määrusega (EÜ) nr 1288/2009¹ praegu piiratud põhja kinnitatud nakkevõrkude kasutamine süvamereliikide püügil.
- (8) Selleks et vähendada põhjatraalimise võimalikku kahjustavat mõju, on asjakohane lubada püüki põhjatraaliga ainult 800 meetri sügavuses või sellest madalamal. See piirang põhineb tööstusharu initsiatiivil praegu rakendatavatel vabatahtlikel meetmetel, mida kohaldatakse liidu vetes ja mille puhul võetakse arvesse liidu vete süvamerepüügi iseärasusi.
- (9) Selleks et viia miinimumini süvamerepüügi mõju ohualdistele mereökosüsteemidele, on asjakohane sätestada meetmed ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme vähendamiseks. Eelkõige peaks ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ületamisel kohalduma edasiliikumise reegel ja aruandekohustus. Lisaks tuleks koostada selliste ohualdiste ja tõenäoliselt ohualdiste mereökosüsteemide piirkondade loetelu, kus põhjapüügivahendiga püük on keelatud.

¹ Nõukogu 27. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1288/2009 tehniliste üleminekumeetmete kehtestamise kohta ajavahemikuks 1. jaanuarist 2010 kuni 30. juunini 2011 (ELT L 347, 24.12.2009, lk 6).

- (10) Kuna bioloogilist teavet saab kõige edukamalt koguda ühtlustatud andmekogumisstandardite abil, on asjakohane integreerida süvamere püügiliikide kohta andmete kogumine teadusliku andmekogumise üldisesse raamistikku, tagades samas, et antakse täiendavat teavet, mida on vaja kõnealuse kalapüügi dünaamika mõistmiseks. Käesoleva määruse kohase andmete kogumise rahastamine toimub vastavalt nõukogu määruses (EÜ) nr 199/2008¹ sätestatud andmete kogumise raamistiku tingimustele ja põhimõtetele.
- (11) Nõukogu määruses (EÜ) nr 1224/2009² on sätestatud konkreetsetel asjaoludel kohaldatavad rangemad kontrolli- ja rakendusnõuded. Kalapüügi suhtes loomult tundlike süvamerealiikide püüki tuleks seega rangemalt kontrollida. Samuti on asjakohane sätestada, millistele konkreetsetele ühise kalanduspoliitika reeglite rikkumistele peaks järgnema kalapüügiloa kehtivuse peatamine.

¹ Nõukogu 25. veebruari 2008. aasta määrus (EÜ) nr 199/2008 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva ühenduse raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta (ELT L 60, 5.3.2008, lk 1).

² Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse liidu kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343, 22.12.2009, lk 1).

- (12) Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsioon kiideti heaks nõukogu otsusega 81/608/EMÜ¹ ja see jõustus 17. märtsil 1982. Kõnealune konventsioon sätestab vajaliku raamistiku mitmepoolsele koostööle kalavarude otstarbekohasel säilitamisel ja majandamisel Kirde-Atlandi rahvusvahelistes vetes. Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) võetud majandamismeetmed hõlmavad konkreetset meetmetesüsteemi ohualdiste mereökosüsteemide kaitsmiseks NEAFC reguleeritavas piirkonnas. Selleks et tagada liidu laevade praeguse tegutsemisviisi jätkamine NEAFC vetes, tuleks süvamerepüügile NEAFC reguleeritavas piirkonnas ka edaspidi kohaldada määruse (EÜ) nr 2347/2002 praegu kohaldatavaid reegleid süvamerepüügiloa, määratud sadamate ja liikmesriikide edastava teabe kohta. Selleks et koguda nende varude kohta paremaid teaduslikke andmeid ning kuna NEAFC kohaldatavad meetmed ei näe ette vaatlejaid, on asjakohane kohaldada samade vaatlejate kasutamist kõikides Põhjamere ja CECAFi piirkondades, kus toimub süvamereleikide püük.

¹ Nõukogu 13. juuli 1981. aasta otsus 81/608/EMÜ Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalandusalase koostöö konventsiooni kohta (EÜT L 227, 12.8.1981, lk 21).

- (13) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte III lisas esitatud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorite loetelu muutmiseks, et viia loetelu kooskõlla uusimate teaduslike nõuannetega. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (14) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses olemasolevate püügipiirkondade kindlaksmääramise, ning ohualdiste mereökosüsteemide teadaoleva või tõenäolise esinemise piirkondade loetelu koostamise ja kohandamisega. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011².

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (15) Selleks et tagada käesoleva määruse uurimusliku süvamerepüügi heakskiitmise sätete ühetaolised rakendamistingimused ning olemasoleva süvamerepüügi piirkonna kindlaksmääramise kohandamise selliste sätete ühetaolised rakendamistingimused, mille eesmärk on hõlmata vastavalt käesolevale määrusele välja antud kalapüügiiloaga kaetud püügitegevuse asukohad, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas määrusega (EL) nr 182/2011.
- (16) Seepärast on vaja kehtestada uued normid süvamerepüügi reguleerimiseks Kirde-Atlandi piirkonna liidu vetes ning CECAFi pädevusalas olevates rahvusvahelistes vetes.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärgid

Käesolev määrus aitab kaasa määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 2 loetletud eesmärkide saavutamisele süvamereliikide ja nende elupaikade osas. Lisaks on selle eesmärk:

- a) parandada teaduslikult põhjendatud teadmisi süvamereliikide ja nende elupaikade kohta;
- b) vältida süvamerepüügi raames olulist kahjulikku mõju ohualdistele mereökosüsteemidele ja tagada süvamere kalavarude pikaajaline kaitse;
- c) tagada, et süvamere kalavarude jätkusuutlikule majandamisele suunatud liidu meetmed vastaksid ÜRO Peaassamblee resolutsioonidele, eelkõige resolutsioonidele 61/105 ja 64/72.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse püügitegevusele või kavandatud püügitegevusele järgmistes vetes:
 - a) liidu kalalaevadele ja kolmandate riikide laevadele liidu vetes Põhjameres, loode- ja edelapoolsetes vetes, samuti ICESi IIa püügipiirkonna liidu vetes;
 - b) liidu kalalaevadele CECAFi piirkondade 34.1.1, 34.1.2 ja 34.2 rahvusvahelistes vetes.

2. Käesoleva artikli lõige 1 ei piira artikli 16 lõike 5 kohaldamist.

Artikkel 3

Reguleerimisese

1. Käesolevat määrust kohaldatakse süvameres esinevate liikide suhtes, mida iseloomustab alljärgnevate bioloogiliste tegurite kombinatsioon: suhteliselt hiline suguküpsus, aeglane kasvutempo, pikk eluiga, madal loomulik suremus, edukatest põlvkondadest ebaregulaarselt saadav täiend ning kudumine, mis ei pruugi toimuda igal aastal (edaspidi „süvamereliigid“).
2. Käesolevas määruses osutatud süvamereliigid ja nende hulgas kõige ohualtimad liigid on loetletud I lisas.

Artikkel 4

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse määruse (EÜ) nr 1380/2013 artiklis 4 ning nõukogu määruse (EÜ) nr 734/2008¹ artiklis 2 sätestatud mõisteid.
2. Lisaks neile kasutatakse järgmisi mõisteid:
 - a) „ICES püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 218/2009² määratletud püügipiirkonnad;

¹ Nõukogu 15. juuli 2008. aasta määrus (EÜ) nr 734/2008, milles käsitletakse ohualdiste avamere ökosüsteemide kaitset põhjapüügivahendite kahjuliku mõju eest (ELT L 201, 30.7.2008, lk 8).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 218/2009 Atlandi ookeani kirdeosas kalastavate liikmesriikide nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta (ELT L 87, 31.3.2009, lk 70).

- b) „CECAF püügipiirkonnad“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 216/2009¹ määratletud püügipiirkonnad;
- c) „NEAFC reguleeritav piirkond“ – Kirde-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduslase koostöö konventsiooniga reguleeritavad veed Kirde-Atlandi püügipiirkondades, mis asuvad konventsiooniosaliste kalandusjurisdiktsiooni alla kuuluvatest vetest väljaspool;
- d) „kõige ohualtimad liigid“ – süvamereliigid, mis on loetletud I lisa tabeli kolmandas veerus pealkirja all „Kõige ohualtimad (x)“;
- e) „kalapüügiviis“ – teatavas piirkonnas teatavate püügivahenditega toimuv teatavate liikide sihtpüük;
- f) „süvamere kalapüügiviis“ – kalapüügiviis, mille puhul püütakse süvamereliike sihtliigina vastavalt artikli 5 lõikes 2 sätestatule;
- g) „kalapüügi seirekeskus“ – lipuliikmesriigi loodud operatiivkeskus, mis on varustatud arvuti riist- ja tarkvaraga, mis võimaldab andmete automaatset vastuvõtmist, töötlemist ja andmete elektroonilist edastamist;
- h) „indikaatorliikide signaaltase“ – ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide püük koguses, mis ületab IV lisas kehtestatud piirmäära;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta määrus (EÜ) nr 216/2009 nominaalsaagi statistiliste andmete esitamise kohta liikmesriikide poolt, kes kalastavad teatavates väljaspool Atlandi ookeani põhjaosa asuvates piirkondades (ELT L 87, 31.3.2009, lk 1).

- i) „juhupüük“ – soovimatult püütud mereorganismid, mis vastavalt määruse (EL) nr 1380/2013 artiklile 15 tuleb lossida ja arvestada kvoodist maha kas seetõttu, et need on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad, või seetõttu, et neid püüti suuremas koguses kui saagi koostise eeskirjade või kaaspüügi eeskirjadega lubatud;
- j) „ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorid“ – käesoleva määruse III lisas osutatud indikaatorid;
- k) „olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad“ – see osa artikli 2 lõike 1 punktis a osutatud piirkonnast, kus traditsiooniliselt on toimunud süvamerepüük ja mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 7.

Artikkel 5

Kalapüügiload

1. Süvamereleikide sihtpüügiks peab olema kalapüügiluba (edaspidi „sihtpüügiluba“). Sihtpüügiloas märgitakse need süvamereleigid, mida kõnealune laev püüda tohib.
2. Lõike 1 kohaldamisel loetakse kalalaeva püügitegevus süvamereleikide sihtpüügiks, kui tema püügiteated (püügipäevikus, lossimisdeklaratsioonides, müügiteatistes või sarnastes dokumentides) sisaldavad kalendriaasta jooksul vähemalt 8 % süvamereleike vähemalt ühe püügireisi kohta.

See ei kehti kalalaevade kohta, mille asjaomase kalendriaasta üldistes andmetes süvamereliikide kohta on kirjas vähem kui kümme tonni. Käesolev lõik ei piira lõike 6 kohaldamist.

3. Isegi kui kalalaev ei püüa süvamereliike sihtpüügina vaid kaaspüügina, peab tal olema kalapüügiluba (edaspidi „kaaspüügiluba“). Kaaspüügiloas märgitakse need süvamereliigid, mida kõnealune laev muid liike sihtliigina püüdes kaaspüügina püüda tohib.
4. Mõlemad käesoleva artikli lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügiloa liigid peavad olema selgelt eristatavad määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 116 osutatud elektroonilises andmebaasis.
5. Kalalaevadel, millel ei ole ühtegi käesolevas artiklis osutatud kalapüügiluba, on keelatud püüda süvamereliike kokku üle 100 kg ühe püügireisi ajal. Selliste laevade püütud süvamereliike koguses üle 100 kg ei tohi pardal hoida, ümber laadida ega lossida, välja arvatud süvamereliikide juhupüügi puhul, mille suhtes kehtib määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustus ning mis lossitakse ning arvestatakse kvootidest maha.
6. Kalalaeva, millel on kaaspüügiluba ja millel on juurdepääs süvamereliikide kaaspüügikvoodile, mis ei ületa käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud 10 tonnist piirmäära rohkem kui 15 % võrra, ei loeta süvamereliike sihtpüügina püüdvaks laevaks. Laev lossib sellise saagi ja see arvestatakse kvootidest maha. Määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 15 sätestatud lossimiskohustusega süvamereliikide juhupüügina püütud saak lossitakse ning arvestatakse kvootidest maha.

7. Käesolevat määrust kohaldatakse *mutatis mutandis* kolmandate riikide kalalaevadele kalapüügilubade väljastamisel vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1006/2008¹.

Artikkel 6

Püügivõimsuse haldamine

1. Kõigi liidu kalalaevade, millel on liikmesriigi väljaantud sihtpüügiluba, registertonnides ja kilovattides väljendatud püügivõimsus kokku ei tohi kunagi ületada selle liikmesriigi nende laevade kogu püügivõimsust aastatel 2009–2011 (võttes aluseks suurema püügikogusega aasta), mis
 - a) on püüdnud vähemalt 10 tonni süvamereliike mõnel kolmest kalendriaastast ajavahemikul 2009–2011, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta, ning
 - b) on registreeritud kõnealuse liikmesriigi mõnes äärepoolsemas piirkonnas ELi toimimise lepingu artikli 349 tähenduses ning kus iga sellise laeva süvamereliikide saak mõnel kolmest kalendriaastast ajavahemikul 2009–2011 moodustas vähemalt 10 % nende aastast kogusaagist, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta.
2. Erandina lõike 1 punktist a, kui liikmesriigile on antud püügivõimalused I lisas loetletud liikide püügiks enne ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev], kuid tema laevad ei ole ühelgi võrdlusaastal püüdnud vähemalt 10 tonni süvamereliike, ei tohi selle liikmesriigi kalalaevade kogu püügivõimsus ühelgi juhul ületada tema laevade kogu püügivõimsust ühelgi kolmest viimasest aastast, mil tema laevad püüdsid vähemalt 10 tonni süvamereliike, võttes aluseks suurema püügikogusega aasta.

¹ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1006/2008, mis käsitleb ühenduse kalalaevadele loa andmist püügitegevuseks ühenduse vetest väljaspool ning kolmandate riikide laevade juurdepääsu ühenduse vetele ja millega muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2847/93 ja (EÜ) nr 1627/94 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 3317/94 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 33).

Artikkel 7

Olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad

1. Hiljemalt ... [kuus kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] teavitavad liikmesriigid, kelle laevadele on antud määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikli 3 lõike 1 kohane süvamerepüügiluba, ning kui tegemist on laevadega, mis püüavad igal kalendriaastal rohkem kui 10 tonni, komisjoni laevaseiresüsteemi andmete või, kui need ei ole kättesaadavad, siis muude asjakohaste ja kontrollitavate vahendite abil selliste laevade süvamerepüügi asukohast võrdlusaluseks võetud kalendriaastatel 2009–2011.
2. Lõike 1 kohaselt esitatava teabe alusel ning kättesaadavate teaduslike ja tehniliste andmete alusel määrab komisjon hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] rakendusaktidega kindlaks olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 18 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 8

Kalapüügilubade taotlemise üldnõuded

1. Iga kalapüügiloo taotlusega koos tuleb esitada kavandatava püügipiirkonna üksikasjalik kirjeldus, andmed püügivahendite liigi, kavandatava püügi sügavusvahemiku, püügi kavandatud sageduse ja kestuse ning asjaomaste süvamereleikide nimetuste kohta.

2. Sihtpüügiluba antakse välja kalapüügiks ainult olemasolevates süvamerepüügi piirkondades.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ning selle ajani, kuni kooskõlas artikliga 7 määratakse kindlaks olemasolevad süvamerepüügi piirkonnad, antakse sihtpüügiluba välja tingimusel, et kalalaev esitab tõendid, mille kohaselt ta on tegelenud süvamere kalapüügiviisiga vähemalt kolm aastat enne kalapüügiloa taotluse esitamist. Sellise kalapüügiloa tohib välja anda üksnes niisuguste asukohtade jaoks, kus selline kalapüük on varem toimunud.
4. Põhjatraaliga püügiks sügavamal kui 800 meetrit kalapüügilube välja ei anta.
5. Erandina lõikest 2 võib liikmesriik esitada taotluse tegeleda uurimusliku kalapüügiga väljaspool olemasolevaid süvamerepüügi piirkondi. Taotlusega koos tuleb esitada mõjuhindang, mis on läbi viidud kooskõlas FAO avamerel süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistes suunistes esitatud nõuetega. Taotluse esitamisel märgib liikmesriik uurimusliku kalapüügi hinnangulise kestuse ning osavõtivate laevade hinnangulise arvu ja nende püügivõimsuse. Ta pakub välja leevendusmeetmed, et vältida ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ületamist või ohualteid ökosüsteeme tõhusalt kaitsta.

6. Olles hinnanud liikmesriikide esitatud teavet ning võttes aluseks teadusliku nõuandeorgani nõuanded, võib komisjon rakendusaktidega anda loa taotletud uurimuslikuks kalapüügiks. Selles loas võib komisjon eelkõige kindlaks määrata:
- a) uurimusliku kalapüügi piirkonna;
 - b) laevade maksimaalse arvu ja püügivõimsuse;
 - c) sellise kalapüügi kestuse, mis ei ületa üht aastat ja mida võib üks kord pikendada;
 - d) uurimusliku kalapüügi käigus püüda lubatud süvamereliikide maksimaalse protsendi lubatud kogupüügist ning
 - e) leevendusmeetmed, mida tuleb järgida ohualdiste mereökosüsteemide kaitseks.
7. Selleks et tagada süvamere kalavarude ja ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme adekvaatseks hindamiseks ja majandamiseks vajalike esinduslike andmete kogumine, tuleb igas lõike 6 kohaselt välja antud kalapüügiloas nõuda teaduslike vaatlejate kohalolu või elektroonilist kaugseiresüsteemi asjaomase laeva pardal kalapüügiloa kehtivuse esimese 12 kuu jooksul.
8. Taotluse ja asjaomase liikmesriigi esitatud teabe alusel võib komisjon olemasolevat süvamerepüügi piirkonna kindlaksmääramist rakendusaktiga kohandada, et hõlmata vastavalt käesoleva artikli lõigetele 5 ja 6 välja antud kalapüügiloaga kaetud püügitegevuse asukohad.

Artikkel 9

Ohualdiste mereökosüsteemide kaitse erinõuded

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse püügitegevusele, mis toimub põhjapüügivahenditega sügavamal kui 400 meetrit.
2. Kui püügitegevuse käigus ületab III lisas määratletud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide püütud kogus IV lisas kehtestatud piirmäära, on ületatud ohualti mereökosüsteemi indikaatorliikide signaaltaset. Kalalaev peab viivitamata lõpetama asjakohases piirkonnas kalastamise. Laev jätkab püüki alles siis, kui on jõudnud teise piirkonda, mis on vähemalt viie meremiili kaugusel nimetatud indikaatorliikide signaaltasemega piirkonnast.
3. Kalalaev teavitab viivitamata ohualti mereökosüsteemi indikaatorliikide signaaltaseme ületamisest pädevaid riiklikke asutusi, kes teavitavad viivitamata komisjoni.
4. Liikmesriigid kasutavad parimaid saadaolevaid teaduslikke ja tehnilisi andmeid, sh biogeograafilist teavet ja lõikes 3 osutatud teavet, et tuvastada, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad. Lisaks hindab pädev teaduslik nõuandeorgan komisjoni taotlusel igal aastal piirkondi, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad.

Kõnealune hindamine tehakse vastavalt FAO avamerel süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistele suunistele ning selles kohaldatakse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 8 osutatud ettevaatusprintsipiil põhinevat lähenemisviisi kalavarude majandamisele ning hindamistulemused tehakse üldsusele kättesaadavaks.

5. Kui lõikes 4 osutatud menetluse põhjal tuvastatakse piirkonnad, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad, teavitavad liikmesriigid ja pädev teaduslik nõuandeorgan sellest aegsasti komisjoni.
6. Komisjon võtab hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] parimate saadaolevate teaduslike ja tehniliste andmete ning liikmesriikide ja teadusliku nõuandeorgani poolt läbi viidud hindamiste ja tuvastamiste alusel vastu rakendusaktid, et koostada loetelu piirkondadest, kus ohualtid mereökosüsteemid teadaolevalt või tõenäoliselt esinevad. Komisjon vaatab loetelu igal aastal läbi, võttes aluseks kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee nõuanded ning, kui see on asjakohane, muudab loetelu rakendusaktidega. Komisjon võib piirkonna loetelust välja jätta, kui ta teeb mõjuhinnangu alusel ning pärast pädeva teadusliku nõuandeorganiga konsulteerimist kindlaks, et on piisavalt tõendeid, mis viitavad sellele, et ohualteid mereökosüsteeme ei esine, või et on võetud nõuetekohaseid kaitse- ja majandamismeetmeid, mis tagavad selles piirkonnas ohualdiste mereökosüsteemide kaitse olulise kahjuliku mõju eest. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artiklis 17 osutatud kontrollimenetlusega.
7. Komisjon võib III lisas esitatud loetelu parimate kättesaadavate teaduslike andmete alusel läbi vaadata ja tal on õigus loetelu delegeeritud õigusaktidega muuta kooskõlas artikliga 17.
8. Uusi mõjuhinnanguid nõutakse, kui põhjapüügivahenditega toimuva kalapüügi puhul kasutatav püügiviis oluliselt muutub või kui on uusi teaduslikke andmeid ohualdiste mereökosüsteemide esinemisest kõnealuses piirkonnas.

9. Kõikides lõike 6 kohaselt loetletud piirkondades keelatakse põhjapüügivahenditega püük.

Artikkel 10

Konkreetsete kontrollsätete kohaldamine

Käesoleva määrusega reguleeritud kalapüügile kohaldatakse ka määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikleid 7, 17, 42, 43 ja 45, artikli 84 lõike 1 punkti a, artikli 95 lõiget 3, artikli 104 lõiget 1, artikli 105 lõike 3 punkti c, artikli 107 lõiget 1, artikli 108 lõiget 1, artikli 115 punkti c ja I lisa, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 11

Määratud sadamad

1. Liikmesriigid määravad sadamad, kus peab toimuma igasugune 100 kg ületavate süvamereliikide või nende mis tahes segu koguste lossimine või ümberlaadimine. Liikmesriigid edastavad komisjonile hiljemalt ...[60 päeva pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] nende sadamate nimekirja.
2. On keelatud lossida süvamereliikide segu koguses üle 100 kg mujal kui liikmesriikide poolt vastavalt lõikele 1 määratud sadamates.

Artikkel 12

Eelteatis

Erandina määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklist 17 peavad kõigi liidu kalalaevade kaptenid, kelle laevalt, sõltumata kalalaeva pikkusest, kavatsetakse lossida vähemalt 100 kg süvamereliike, teavitama sellest kavatsusest oma lipuliikmesriigi pädevaid asutusi vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse jõudmise aega. Kuni 12 meetri pikkuse laeva kapten või muu laeva tegevuse eest vastutav isik peab teavitama pädevaid asutusi vähemalt tund enne eeldatavat sadamasse jõudmise aega.

Artikkel 13

Püügipäeviku sissekanded süvavetes

1. Kui kohaldub püügipäeviku pidamise kohustus, peab artikli 5 lõike 1 või 3 kohast kalapüügiluba omava liidu kalalaeva kapten juhul, kui kasutatakse süvamere kalapüügiviisi, või kui püütakse kala sügavamal kui 400 m:
 - a) tõmbama paberist püügipäevikusse uue joone pärast iga loomuse võtmist või
 - b) kui kasutatakse elektroonilist registreerimis- ja aruandlussüsteemi, tegema eraldi sissekande pärast iga loomuse võtmist.
2. Liidu kalalaeva kapten peab samuti registreerima laeva püügipäevikusse kõik vastavalt artikli 5 lõikele 5 püütud, pardal hoitud, ümber laaditud või lossitud I lisas loetletud süvamereliikide kogused ja kõik III lisas loetletud ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorid, mida on üle IV lisas sätestatud piirmäära, sealhulgas nende liigilise koosseisu ja kaalu ning esitama need andmed pädevale asutusele.

Artikkel 14

Kalapüügilubade kehtivuse peatamine

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 7 lõike 4 ja artikli 92 kohaldamist ning kooskõlas selle artikli 90 lõikega 1 peatatakse käesoleva määruse artikli 5 lõigetes 1 ja 3 osutatud kalapüügilubade kehtivus vähemalt kaheks kuuks järgmistel juhtudel:

- a) ei täideta kalapüügiloas sätestatud tingimusi seoses piirangutega püügivahendite kasutamise, lubatud tegutsemispiirkonnas või püügipiirangutega liikide suhtes, mille sihtpüük on lubatud, või
- b) ei võeta pardale teaduslikku vaatlejat või ei võimaldata saagist teadusuuringuteks proove võtta vastavalt käesoleva määruse artiklile 16.

Artikkel 15

Andmete kogumise ja edastamise reeglid

- 1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse erisätete kohaldamist, kohaldatakse määrust (EÜ) nr 199/2008.
- 2. Kogudes andmeid süvamere kalapüügiviisi kohta vastavalt andmete kogumise üldreeglitele ja täpsusastmetele, mis on sätestatud asjakohases liidu bioloogiliste, tehniliste, keskkonnaalaste ja sotsiaal-majanduslike andmete kogumise ja haldamise mitmeaastases programmis, järgivad liikmesriigid II lisas sätestatud süvamere kalapüügiviisiga seotud andmekogumise ja aruandluse erinõudeid.

3. Liikmesriigid lisavad kõigisse artikli 5 kohaselt välja antud kalapüügilubadesse tingimused, mis on vajalikud selleks, et tagada asjaomase laeva koostöö asjaomase teadusasutusega kõigis andmekogumiskavades, mille ulatus hõlmab püügitegevust, mille jaoks kalapüügiluba antakse.
4. Laeva kapten või laeva tegutsemise eest vastutav muu isik peab võtma pardale teadusliku vaatleja, kelle liikmesriik on tema laevale määranud, välja arvatud juhul, kui see on võimatu turvalisuse kaalutlustel. Kapten peab hõlbustama teadusliku vaatleja ülesannete täitmist.
5. Komisjoni taotluse korral edastavad liikmesriigid igal aastal aruande, mis sisaldab koondandmeid tema lipu all sõitvate süvamerepüügiga tegelevate laevade arvu, nende püügipiirkonna, püügivahendi tüübi, suuruse, igat liiki välja antud kalapüügilubade arvu, laevade lähtesadama, kõnealustele laevadele kättesaadavate süvamerepüügi koguvõimaluste ning nende püügivõimaluste kasutamise koguprotsendi kohta. Need aruanded tehakse üldsusele kättesaadavaks.

Artikkel 16

Vaatlejad

1. Käesoleva määruse tulemuslikuks rakendamiseks loovad liikmesriigid vaatlejate programmi, et tagada usaldusväärsete, õigeaegsete ja täpsete andmete kogumine süvamereliikide püügi ja kaaspüügi, ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltaseme ja muu asjakohase teabe kohta. Süvamereliikide sihtpüügiluba omavate ning põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavate laevade pardal peab viibima vaatleja vähemalt 20 % püügiajast, välja arvatud laevad, millel turvalisuse kaalutlustel ei ole võimalik vaatlejat pardale võtta. Kõikide muude süvamereliikide püügiluba omavate laevade pardal peab vaatleja viibima vähemalt 10 % püügiajast, välja arvatud laevad, millel turvalisuse kaalutlustel ei ole võimalik vaatlejat pardale võtta.
2. Kui liikmesriik on kohustanud ettevõtjat võtma oma laeva pardale vaatleja, ei takista laeva sadamast lahkumist vaatleja puudumine ettevõtjast mitteolenevatel põhjustel.
3. Komisjon taotleb 1. jaanuariks 2018 käesoleva määruse kohaselt kogutud andmete alusel teaduslikku nõuannet hindamaks, kas käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud vaatlejate programm on piisav artikli 1 eesmärkide saavutamiseks, eelkõige süvamerepüügi raames olulise kahjuliku mõju vältimiseks ohualdistele mereökosüsteemidele, ning kas seda tuleks ajakohastatud proovimetoodika alusel kohendada. Komisjon teavitab taotletud teadusliku nõuande tulemustest viivitamata Euroopa Parlamenti ja nõukogu.

4. Kui komisjon on lõikes 3 osutatud teadusliku nõuande alusel seisukohal, et lõikes 1 sätestatud vaatlejate pardal viibimise protsente tuleks kohandada, võib komisjon esitada kiireloomulise ettepaneku nende protsentide muutmiseks.
5. Erandina artiklist 2 kohaldatakse artiklit 16 *mutatis mutandis* põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavatele kalalaevadele süvamere kalaliikide püügil NEAFC reguleeritavas piirkonnas.

Artikkel 17

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artikli 9 lõikes 6 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 9 lõikes 6 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonivahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 9 lõike 6 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavastegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 18

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 19

Hindamine

1. Hiljemalt ... [neli aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] hindab komisjon liikmesriikide aruannete ja selleks taotletud teaduslike nõuannete põhjal käesolevas määruses sätestatud meetmete mõju ja teeb kindlaks, mil määral on saavutatud artikli 1 punktides a ja b osutatud eesmärgid.
2. Hindamisel keskendutakse suundumustele järgmistes valdkondades:
 - a) igat liiki püügivahendite kasutamine süvamereliikide püüdmiseks, pöörates erilist tähelepanu kõige ohualimatele liikidele ja mereökosüsteemidele avaldatavale mõjule;
 - b) laevad, mis on vahetanud oma püügivahendid merepõhjale vähem mõju avaldavate püügivahendite vastu, ning saavutused soovimatu püügi vältimisel, minimeerimisel ja võimaluse korral lõpetamisel;
 - c) süvamere kalapüügiviisi kasutavate laevade tegevuse ulatus iga sellise püügiviisi puhul;
 - d) liikmesriigilt teadusasutustele (või teatavate andmenõuete puhul komisjonile) varude hindamiseks edastatavate andmete täielikkus ja usaldusväärsus;
 - e) süvamere kalavarud, mille puhul on neid käsitlev teaduslik nõuanne paremaks muutunud;

- f) kõige ohualtimate liikide püügi vähendamiseks ja tagasiheite likvideerimiseks võetavate kaasnevate meetmete tulemuslikkus;
- g) artikli 8 kohaselt koostatud mõjuhinnangute kvaliteet;
- h) käesoleva määruse rakendamisest otseselt mõjutatud liidu laevade ja sadamate arv;
- i) süvamere kalavarude pikaajalise jätkusuutlikkuse tagamiseks ja mittesihthiikide, eelkõige kõige ohualtimate liikide kaaspüügi vältimiseks võetud meetmete tulemuslikkus;
- j) määr, mille võrra on ohualteid mereökosüsteeme tulemuslikult kaitstud selliste meetmetega nagu lubatud kalapüügitegevuse piiramine olemasolevate süvamere püügipiirkondadega, nn edasiliikumise reegel ja muud meetmed;
- k) 800 m sügavuspiirangu kohaldamine.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise põhjal võib komisjon teha asjakohasel juhul ettepanekuid käesoleva määruse muutmiseks. Eelkõige juhul, kui hindamisel selgub, et kalapüük põhjapüügivahenditega ei vasta artiklis 1 sätestatud eesmärkidele, võib komisjon esitada käesoleva määruse muutmise ettepaneku eesmärgiga tagada, et põhjatraali või põhja kinnitatud nakkevõrke kasutavate laevade sihtpüügiload kaotavad kehtivuse või tühistatakse ning kõige ohualtimate liikide ja ohualdiste mereökosüsteemide kaitseks kehtestatakse mis tahes vajalikud põhjapüügivahendeid, s.h õngejadasid, puudutavad meetmed.

Artikkel 20

Kehtetuks tunnistamine ja üleminekusätted

1. Määrus (EÜ) nr 2347/2002 tunnistatakse kehtetuks.
2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2347/2002 artikleid 3, 7 ja 9 jätkuvalt NEAFC reguleeritavas piirkonnas kalapüügiga tegelevate liidu laevade suhtes.
4. Määruse (EÜ) nr 2347/2002 alusel välja antud süvamere kalapüügiload jäävad kehtima maksimaalselt üheks aastaks pärast ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev].

Artikkel 21

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Süvamereliigid

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohualtimad (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	Kare ogahai	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	Must koletishai	x
<i>Centroscymnus coelolepis</i>	Portugali süvahai	x
<i>Centroscymnus crepidater</i>	Pikk-koon-süvahai	x
<i>Dalatias licha</i>	Šokolaad-odahai	x
<i>Etmopterus princeps</i>	Suur tumehai	x
<i>Apristuris</i> spp.	Islandi koerhailane	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	Mantelhai	
<i>Deania calcea</i>	Pikk-koonhai	
<i>Galeus melastomus</i>	Mustsuu-koerhai	
<i>Galeus murinus</i>	Hiir-saagrai	
<i>Hexanchus griseus</i>	Sinisuu-liftahven	x
<i>Etmopterus spinax</i>	Harilik tumehai	

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohualtimad (x)
<i>Oxynotus paradoxus</i>	Puriim-sigahai	
<i>Scymnodon ringens</i>	Lühikoon-hammashai	
<i>Somniosus microcephalus</i>	Atlandi polaarhai	
<i>Alepocephalidae</i>	Silepealased	
<i>Alepocephalus Bairdii</i>	Bairdi silepea	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Risso silepea	
<i>Alphanopus carbo</i>	Süsisaba	
<i>Argentina silus</i>	Põhjaatlanti hõbekala	
<i>Beryx spp.</i>	Limapead	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	Süvamere punakrabi	
<i>Chimaera monstrosa</i>	Euroopa meritont	
<i>Hoplostethus mediterraneus</i>	Suursilm-merijänes	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	Atlandi nokistont	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	Kalju-tõmppeakala	
<i>Epigonus telescopus</i>	Must kardinal	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	Sinisuu-liftahven	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	Atlandi karekala	x

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohualtimad (x)
<i>Macrourus berglax</i>	Põhja-pikksaba	
<i>Molva dypterygia</i>	Sinine molva	
<i>Mora moro</i>	Mora	
<i>Antimora rostrata</i>	Antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	Besuugo	
<i>Polyprion americanus</i>	Ameerika vrakkahven	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Süvalest	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	Vahemere saagkõht	
<i>Macrouridae</i> muud kui <i>Coryphaenoides rupestris</i> ja <i>Macrourus berglax</i>	Pikksabad muud kui kalju-tõmppeakala ja põhja-pikksaba	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	Gempüüllane	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	Okasturilane	
<i>Raja fyllae</i>	Ümarrai	
<i>Raja hyperborea</i>	Arktika rai	

Teaduslik nimetus	Tavanimetus	Kõige ohualtimad (x)
<i>Raja nidarosiensis</i>	Norra rai	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	Atlandi astelpea	
<i>Lepidopus caudatus</i>	Lintuim	
<i>Lycodes esmarkii</i>	Vöödiline lükood	
<i>Sebastes viviparus</i>	Väike meriahven (Norra mereahven)	

II LISA

Artikli 15 lõikes 2 osutatud andmekogumise ja aruandluse erinõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et veelgi rohkem eristatakse andmeid nende piirkondade kohta, mis hõlmavad nii liidu kui ka rahvusvahelisi vesi, nii et need viitavad eraldi liidu või rahvusvahelistele vetele.
2. Kui süvamere kalapüügiviisi toimingud mingis piirkonnas kattuvad mõne muu kalapüügiviisi toimingutega samas piirkonnas, hoitakse süvamere kalapüügiviisiga seotud andmekogumine lahus andmekogumisest, mida tehakse muu püügiviisi puhul.
3. Kõigi süvamere kalapüügiviiside puhul võetakse tagasiheidetavast saagist proove. Lossitavast ja tagasiheidetavast saagist proovivõtu strateegia hõlmab kõiki I lisas loetletud liike, samuti liike, mis kuuluvad merepõhja ökosüsteemi, nagu süvaveekorallid, käsnad või muud samasse ökosüsteemi kuuluvad organismid.
4. Pardale võetud vaatlaja teeb kindlaks ja dokumenteerib laeva püügivahendi poolt pardale toodud kivikoralli, pehmekoralli, käsna või muu samasse ökosüsteemi kuuluva organismi ja selle kaalu.

5. Kui kohaldatava mitmeaastase andmekogumiskava kohaselt nõutakse püügikoormuse andmete kogumist tundides, mis kulus traaliga kalapüügiks ja passiivpüüniste vees olemise ajaks, koguvad liikmesriigid ja on valmis esitama koos selliste püügikoormuse andmetega järgmised täiendavad andmed:
- a) laevalt kalapüügi seirekeskusele edastatavatest laevaseiresüsteemi andmetest saadud püügitegevuse geograafiline asukoht loomuste kaupa;
 - b) püügivahendite kasutamise sügavus, kui laeva suhtes kehtib elektroonilise püügipäeviku kaudu aruandmise nõue. Laeva kapten teatab püügisügavuse standardiseeritud aruandevormi kohaselt.
-

III LISA

Ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliigid

Alljärgnevas loetelus on loetletud elupaigatüübid ja nendes elupaikades kõige tõenäolisemalt leitavad taksonid, mida käsitatakse ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikidena.

Ohualti mereökosüsteemi elupaigatüüp	Esindavad taksonid
1. Külmavee-korallrahu	
a. <i>Lophelia pertusa</i> rahu	<i>Lophelia pertusa</i>
b. <i>Solenosmilia variabilis</i> rahu	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koralliaed	
a. Kõvapõhjaline koralliaed	
i. Kõvapõhjalised <i>Alcyonacea</i> ja musta koralli aiad	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
ii. <i>Scleractinia</i> kolooniad kaljupaljanditel	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
iii. <i>Scleractinia</i> kogumid väljaspool rahusid	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>

b. Pehmepõhjalised koralliaiad i. Pehmepõhjalised <i>Alcyonacea</i> ja musta koralli aiad ii. <i>Turbinaria</i> väljad iii. <i>Pocillopora</i> väljad	<i>Chrysogorgiidae</i> <i>Caryophylliidae</i> <i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Süvaveekäsnade kogumid a. Muud käsnade kogumid b. Kõvapõhjalised käsnaaiad c. Klaaskäsnade kogumid	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i> <i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i> <i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

4. Merisule väljad	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halopteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. <i>Cerianthidae</i> asupaigad	<i>Cerianthidae</i>
6. Muda- ja liivafauna	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Sammalloomade asupaigad	

IV LISA

Võimalik ohualdiste mereökosüsteemide indikaatorliikide signaaltase määratakse kindlaks alljärgnevalt:

- a) traali ja muu püügivahendi puhul, mis ei ole õngejada: ohualti mereökosüsteemi indikaatorliigina rohkem kui 30 kg eluskoralli ja/või 400 kg eluskäsna esinemine, ning
 - b) õngejada puhul: ohualti mereökosüsteemi indikaatorliigi esinemine 10 konksul 1 000 konksulises segmendis või 1 200 meetri pikkusel segmendil õngejadast, olenevalt sellest, kumb on lühem.
-